

Ellili Yaşlar

— berberce · 23 Ağustos 2023

İnsan ömrünü ortalama 70-75 yıl kabul edersek ellili yaşlara "ömrün sonbaharı" diyebiliriz çünkü zihin, yenilikten ziyade geçmişin izleriyle meşgul olur. Güneş bir başka doğar onlar için, toprak bir başka kokar, rüzgar bir başka eser ve yağmur bir başka yağar.

Dönüşü olmayan yolun yolcusu olduklarını kabullenmişlerdir artık ve zaman onlar için çok hızlı geçmiştir bu yüzden torunlarını, çocuklarından fazla severler yani onları soylarının mirası olarak görürler. Geleneksel aile yapımızda torun-dede, torun -nine ilişkisi önemli bir yer tutar ve bir çok torunun dedesinin veya ninesinin özelliklerini taşıyıp onları taklit etmesi gözlemlenir.

Bu yaşın özellikleri:

*Aklın başa gelip ancak vaktin çoktan geçtiği yıllardır.

*İki sorunla uğraşırlar daha çok: aile sorunları ile sağlık sorunları.

*Çeşitli hobiler edindikleri gibi, bazı fobileri de suyu yüzüne çıkmaya başlar örneğin yalnız kalma korkusu, karanlık korkusu, ölüm korkusu.

*Erkeklerin andropoz, kadınların ise menopozla tanıştığı yıllardır.

*Çok kişiyle konuşmak yerine az kişiyle öz konuşmayı severler.

*Mal, mülk, şan, şöhret gibi bir çabaları yoktur, akıllarıyla hareket ederler ve olaylara tarafsız bakabilirler tecrübeleri sayesinde.

*İbadetlere yönelimin en fazla olduğu dönemdir. (Hac ibadeti)

50 YAŞ ŞİİRİ

Ne zaman baksam çevreme elli yıl sonra
Hep aynı gördüklerim; bir keşmekeş, bir bozuk düzen
Bir lokma ekmek uğruna tükenmesi insanların
Yaşamak ve ölmek için hep aynı neden

Sefil doymazlık: ete, kana, paraya

Öylesi bir açlık ki eksilmeyen, bitmeyen

İnsan, ezebildiğince mutlu insan, oğul
Nereye gidersen git hep o tuzak, o dümen

Küçük hesaplarla kabaran büyük hesaplar
Ve değişmez çığılığı insanoğlunun: Ben, ben, ben!"
Sen yok musun? Onlar yok mu? Biz yok muyuz?
Nereye bu gidiş? Delicesine pupa yelken

Söyle neyi değiştirebilirsin ki tek başına
Yıldırırlar, sustururlar vururlar seni de hemen
Düşler bitmişse, gerçekler bir tokat gibi inmişse
Tek başına mutlu ol bakalım, olabilirsen

En güzeli sevmek diyeceksin insanları tümüyle
Usanmadan, bir şey ummadan, beklemeden
Ver, durmadan ver, eller uzanmış, baksana
Ver ki; kurulsun sofraya, başlasın şölen

Bir yanda umutların, düşlerin, düşüncelerin
Bir yanda aldığını geri vermez koca bir evren
Bak! Bütün ağızlar yutmaya hazır seni
Bir noktadan, bir lokmadan başka nesen sen

Dönüp gerilere bakıyorum, bir de kendime
Elli yıl geçmiş, ha gün, ha yarın derken
Değişen birşey yok, bir şaşkın benden başka
İşte aynı yol, aynı kapı, aynı merdiven

Hani neredeler? Kimi yitmiş kimi gitmiş dostların
Bir ak saçlı anan kalmış yolumu bekleyen
Sabah-öğle-akşam . . . Hep o tekdüze yaşam
Ve kırılmış bir kalple yorulmuş bir beden

İşte böyle geçti yıllar. bozbulanık
Ben sevdim, ben ağladım, başkalarıydı gülen
Ne zaman uzattıysam ellerimi, parçalandı
Mutluluk serseri bir mayındı denizlerimde yüzen
Ümit Yaşar Oğuzcan

"Her yaş özeldir her yaş güzeldir."bizlerin sloganı bu olsun kimileri "yaşlanmak"yerine "yaş almak"gibi kibar sözler söylese de ,her şey yalan ölüm gerçek,ancak kendini kandırır.

"Mutsuz kente mutlu yağmurlar yağıyordu, Aylardan bir deli zemheri, Canım yanarken gözler gördüm sanki yangın yeri. Elveda bedenden bedene yollandığım günlere, Elveda beline sarıldığım güzellere, Elveda memur çocukları gibi zor terk ettiğim kentlere. Gittim ben sonsuzluğa, sorgusuzca gittim, Seni martılara emanet ettim, Islak, yorgun, huysuz martılara..."diyordu bir siyasetçi.